

Súd: Okresný súd Košice II  
Spisová značka: 5T/51/2015  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7215010573  
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2015  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Blažovská  
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2015:7215010573.3

## Rozhodnutie

Okresný súd Košice II v samosudkyňou JUDr. Danielou Blažovskou v trestnej veci obžalovaného G. G. pre prečin podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní dňa 31. júla 2015 v Košiciach takto

### r o z h o d o l :

Obžalovaný:

G. G., nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom F. L. XXX, prechodne bytom F., V. XX,

je vinný, že

v Košiciach v priestoroch denného baru na ul. P. č. XX dňa 12.11.2014 v čase okolo 22,30 hod. v stave pod vplyvom alkoholu po predchádzajúcej slovnej hádke fyzicky napadol H. V. tak, že ho oboma rukami sotil do hrudníka, následkom čoho narazil chrbtom na hrací automat a následne spoločne s obvineným spadli na zem, kde zápasili a potom fyzicky napadol E. G. tak, že mu skočil na chrbát a podkopol ho, v dôsledku čoho spadli na zem, pričom privolaná policajná hliadka obžalovaného vykázala z baru, avšak po určitej chvíli sa opäť do baru vrátil, kde vo vchodových dverách s nožom v ruke sa vyhrážal zabitím H. V., E. G. a R. F., čím u menovaných vzbudil dôvodnú obavu, že svoje vyhrážky uskutoční a H. V. spôsobil zranenia a to pomliaždenie pravej prednej plochy hrudníka ľahkého stupňa a pomliaždenie ľavého stehna ľahkého stupňa s dobou liečenia a prípadnej práceneschopnosti v trvaní do 7 dní a E. G. spôsobil zranenia a to pomliaždenie pravého ramena ľahkého stupňa s podvrtnutím skĺbenia medzi kľúčnou kosťou a lopatkou a pomliaždenie pravého stehna ľahkého stupňa s dobou liečenia a prípadnej práceneschopnosti do 7 dní,

t e d a

inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a spáchal čin závažnejším spôsobom konania, dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného,

t ý m s p á c h a l

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 360 ods. 2, § 41 ods. 1, § 56 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona k úhrnnému peňažnému trestu vo výmere 1.000,00 € (jedentisíc eur).

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona súd ustanovuje pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku odkazuje poškodených H. V., nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom F., Y. XX a E. G., nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom F., R. X s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

### o d ô v o d n e n i e :

Trestné stíhanie obžalovaného G. G. sa pred podpísaným súdom vedie na podklade obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Košice II zo dňa 29.04.2015 sp. zn. 2Pv 792/2014/8803, podľa ktorej mal sa dopustiť prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona spôsobom popísaným v obžalobe, resp. vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný v štádiu prípravného konania priznal spáchanie skutku v celom rozsahu, svoje konanie, ktoré pripísal mladíckej nerozvážnosti, stavu pod vplyvom alkoholických nápojov a nesprávnemu vyhodnoteniu situácie, že E. G. chcel fyzicky napadnúť na mieste prítomnú jeho priateľku R. Z., oľutoval, dal sľub, že obdobné konanie sa z jeho strany viac opakovať nebude, poškodeným sa ospravedlnil a vyjadril ochotu nahradiť škodu vzniknutú jeho konaním.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Následne potvrdil, že rozumie čo tvorí podstatu skutku kladeného mu za vinu, že bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu a že mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu, že rozumie právnej kvalifikácii skutku ako prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, že bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy kladené mu za vinu, a že sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok. Nakoľko prokurátor a poškodení prítomní na hlavnom pojednávaní navrhli prijať vyhlásenie obžalovaného, ktoré v plnom rozsahu korešpondovalo s výsledkami dokazovania vykonaného v štádiu prípravného konania, súd vyhlásenie obžalovaného prijal a vyhlásil, že dokazovanie vo vzťahu k rozhodnutiu o vine nevykoná, vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a o náhrade škody.

V nadväznosti na vyššie uvedené súd na hlavnom pojednávaní vypočul obžalovaného k osobným pomerom, ku škode poškodených R. F. a H. V., prečítal zápisnicu o výsluchu neprítomného poškodeného E. G. z prípravného konania, znalecký posudok z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Ortopédia, ako aj listiny a podstatný obsah pripojených súdnych spisov.

Obžalovaný k svojej osobe uviedol, že je slobodný, 4 až 5 rokov žije v spoločnej domácnosti s družkou R. Z., aktuálne v dvojizbovom prenajatom byte. Posledných 7 mesiacov pracuje na základe dohody o vykonaní práce v spoločnosti H. - R., s.r.o. so sídlom H. H. v F., kde ako zateplovač zarobí mesačne do 500,00 € v čistom. Brigádami sa mu podarí zarobiť okolo 100,00 € mesačne, iné zdroje príjmov nemá a je nemajetný. Partnerke pomáha s výchovou jej maloletej dcéry pochádzajúcej z predchádzajúceho vzťahu, ktorá jej bola súdnym rozhodnutím zverená do osobnej starostlivosti, dieťa nastúpi do 2. ročníka základnej školy. Otec dieťaťa neprispieva na jeho výživu a žiadnym spôsobom sa nepodieľa na výchove, nežije na Slovensku. So starostlivosťou o maloleté dieťa im príležitostne vypomôže matka jeho partnerky. Partnerka obžalovaného pracovala ako predavačka v lahôdkach, aktuálne je na materskej dovolenke, termín pôrodu ich spoločného dieťaťa je stanovený na 08.08.2015. Obžalovaný zdôraznil, že je živiteľom rodiny a poukázal na to, že aj keď bol v minulosti súdne trestaný, násilnej trestnej činnosti sa nikdy predtým nedopustil, nemá výbušnú povahu, v tomto prípade len chcel brániť svoju partnerku. Nemá

vypestovanú žiadnu závislosť, psychiatricky liečený nebol a boli mu zdiagnostikované žalúdočné vredy, kvôli ktorým boli naordinované antibiotiká. Obžalovaný aj na hlavnom pojednávaní vyjadril ľútosť nad svojim správaním.

Poškodená R. F. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že konaním obžalovaného jej nebola spôsobená škoda, teda nárok na jej náhradu neuplatnila.

Poškodený H. V. si na hlavnom pojednávaní uplatnil voči obžalovanému nárok na náhradu škody vo výške 1.800,00 € titulom bolestného. Uviedol, že v dôsledku napadnutia zo strany obžalovaného mal zranenú nohu, rebrá, ťažko sa mu dýchalo, preto sa na druhý deň podrobil vyšetreniu vo Východoslovenskom ústave srdcových a cievnych chorôb, kde ho hospitalizovali a bol práceneschopný 6 mesiacov. Tým, že ho obžalovaný kopol do nohy, uvoľnila sa tromba alebo sa poškodila žila, noha ho bolela, stvrkla mu. Poškodený potvrdil, že od januára 2014 sa liečil kvôli problémom s cievami, užíval lieky, boli mu aplikované injekcie a v auguste 2014 sa podrobil operácii - do cievy v slabine mu bolo vložené teliesko - stant na jej rozšírenie. Vyšetrovateľ neupozornil na svoju dlhodobú práceneschopnosť kvôli neznalosti práva. Poškodený spochybnil závery znaleckého dokazovania vykonaného H. L. Z. s odôvodnením, že znalec je ortopéd a u neho išlo o cievnu záležitosť. Navrhol na hlavnom pojednávaní vypočuť svedkov H. R., lekára, ktorý ho ako prvý ošetril na centrálnom príjme Univerzitnej nemocnice Luisa Pasteura v Košiciach a lekára - operátora z oddelenia angiológie VUSCH, ktorého meno uviesť nevedel.

Poškodený E. G. sa nezúčastnil hlavného pojednávania, neprítomnosť ospravedlnil, na návrh prokurátora a obžalovaného preto súd len prečítal zápisnicu o jeho výpovedi z prípravného konania, do ktorej popísal udalosť, ku ktorým došlo dňa 12.11.2014 v neskorých večerných hodinách v bare na ul. P. XX v Košiciach, vyjadril sa, že si uplatňuje v trestnom konaní nárok na náhradu škody, avšak neuviedol aká škoda mu konaním obžalovaného vznikla a jej výšku ani nevyčíslil.

Utrpené zranenia poškodených E. G. a H. V. posúdil znalec z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Ortopédia MUDr. L. Z. v znaleckých posudkoch č. 49/2014 zo dňa 17.12.2014 (poškodený E. G.) a č. 150/2014 zo dňa 18.12.2014 (poškodený H. V.), ktoré posudky súd na hlavnom pojednávaní prečítal. Z ich záverov vyplýva, že:

- poškodený E. G. utrpel pri fyzickom napadnutí 12.11.2014 zranenia: pomliaždenie pravého ramena ľahkého stupňa s podvrtnutím skĺbenia medzi kľúčnou kosťou a lopatkou a pomliaždenie pravého stehna ľahkého stupňa, obidve zranenia sú ľahké, s dobou liečenia do 7 dní, bez zanechania trvalých následkov na zdravotnom stave poškodeného. Obmedzenie obvyklého spôsobu života poškodeného následkom posudzovaných zranení bolo nezávažné, v priebehu liečby nebol odkázaný na pomoc inej osoby. Posúdené zranenia sú zraneniami tupou silou, stredne vysokej intenzity, v prípade fyzického napadnutia a bitky typický následok opakovaných úderov zovretou päťou, kopancov nohou, úderov tupým tvrdým predmetom, nárazu pri páde na tvrdú podložku a podobne. Charakter a rozsah zranení je v súlade s mechanizmom zdokumentovaným vo vyšetrovacom spise. Útok na poškodeného nebol cielený výhradne na životne dôležitý orgán a neohrozil poškodeného na živote,

- poškodený H. V. utrpel pri fyzickom napadnutí 12.11.2014 zranenia: pomliaždenie ľavej prednej plochy hrudníka ľahkého stupňa a pomliaždenie ľavého stehna ľahkého stupňa. Obidve zranenia sú ľahké s dobou liečenia a s dobou prípadnej práceneschopnosti do 7 dní a ako také nezanechajú trvalé následky na zdravotnom stave. V dôsledku zranení bol poškodený len nezávažne obmedzený na obvyklom spôsobe života 3 až 5 dní po úraze a v priebehu liečby nebol odkázaný na pomoc inej osoby. Posúdené zranenia sú zraneniami tupou silou stredne vysokej intenzity, v prípade fyzického napadnutia a bitky typický následok opakovaných úderov zovretou päťou, kopancov nohou, úderov tupým tvrdým predmetom, nárazu pri páde na tvrdú podložku a podobne. Charakter a rozsah posúdených zranení je v súlade s mechanizmom, ako je podrobne zdokumentovaný vo vyšetrovacom spise a teda poškodený mohol utrpieť posúdené zranenia pri fyzickom napadnutí 12.11.2014. Hospitalizácia poškodeného v dňoch 15. až 19.11.2014 na lôžkovom oddelení Kliniky kardiológie Východoslovenského ústavu srdcových a cievnych chorôb, a.s., pre recidivujúci uzáver stentu ľavej spoločnej panvovej tepny, nemá súvis s posúdenými zraneniami.

O poškodení zdravia H. V. svedčia aj lekárske správy zo dňa 13.11.2014 vypracované MUDr. V. R., ortopédom Oddelenia urgentného príjmu Univerzitnej nemocnice Luisa Pasteura v Košiciach, ktorý stanovil diagnózu tak, ako bola uzavretá aj znalcom.

Prepúšťacia lekárska správa svedčí o tom, že H. V. bol v období od 15.11. do 19.11.2014 hospitalizovaný vo Východoslovenskom ústave srdcových a cievnych chorôb, kde udával pri prvotnom vyšetrení, že po drobnom úraze pod ľavým kolenom po kopanci ho začala bolieť ľavá dolná končatina, stúpila, oslaba, hlavne pri chôdzi, bez bolesti v kľude. Bola zistená malá odrenina pod ľavým kolenom. Z prepúšťacej správy tiež vyplýva, že menovaný bol v tamom istom ústave hospitalizovaný v januári 2014, kedy mu bol aplikovaný stent a následne v júli 2014 pre uzáver v stente. Opakovane 15.11.2014 pre uzáver v stente, kde pozámkové obdobie bolo bez komplikácií, 19.11.2014 bol prepustený do domácej liečby.

K osobným pomerom obžalovaného boli na hlavnom pojednávaní prečítané:

Správa o povesti vypracovaná obcou F. L., má evidenčný charakter z dôvodu, že obžalovaný sa v mieste trvalého bydliska nezdržiava, jeho správanie nebolo prejednané komisiou verejného poriadku.

Odpis registra trestov preukazuje, že obžalovaný bol doposiaľ trikrát súdne trestaný, naposledy Okresným súdom Košice II pre prečin podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/, písm. c/ Trestného zákona mu bol rozsudkom zo dňa 16.05.2014 sp. zn. 7T 35/2014 uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov s odkladom výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 1 roka (do 16.05.2015). Predtým trestným rozkazom Okresného súdu Košice II zo dňa 23.04.2014 sp. zn. 0T 103/2014 mu bol pre prečin podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona uložený peňažný trest 400,00 € a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá po dobu 18 mesiacov. Prvýkrát pre prečin podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona na základe trestného rozkazu Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 26.11.2013 sp. zn. 6T 190/2013 k trestu odňatia slobody v trvaní 1 roka, trest nie je vykonaný, skúšobná doba určená na 17 mesiacov stále plynie.

O odsúdeniach svedčia aj pripojené súdne spisy, kde zo spisu Okresného súdu Košice II 7T 35/2014 súd okrem iného zistil, že uznesením zo dňa 19.06.2015 sp. zn. 7T 35/2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť 22.07.2015, bolo vyslovené, že odsúdený G. G. sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia osvedčil. Zo spisu 0T 103/2014 okrem iného vyplýva, že na žiadosť odsúdeného mu bolo povolené vykonať peňažný trest v splátkach, uznesenie sa nepodarilo obžalovanému doručiť. Zo spisu Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 6T 190/2013 tiež vyplýva, že trestný rozkaz vydaný vo veci dňa 26.11.2013 bol obžalovanému doručený dňa 05.05.2014.

Súd neakceptoval návrh poškodeného H. V. na doplnenie dokazovania vykonaním dôkazu výsluchom svedka H. L. R., ortopéda, ktorý ho po predmetnom úraze ako prvý lekár ošetril na Oddelení urgentného príjmu Univerzitnej nemocnice Luisa Pasteura v Košiciach a výsluchom presne neoznačených svedkov, lekárov alebo iných kvalifikovaných osôb z Východoslovenského ústavu srdcových a cievnych chorôb, a.s., k príčinnej súvislosti medzi utrpeným zranením a jeho následnou liečbou a práceneschopnosťou, návrh poškodeného odmietol vzhľadom k tomu, že na hlavnom pojednávaní vykonané dôkazy, najmä znalecký posudok z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Ortopédia postačujú pre rozhodnutie vo veci zvlášť s poukazom na zistenie znalca, že hospitalizácia poškodeného v dňoch 15. až 19.11.2014 na lôžkovom oddelení Kliniky kardiológie Východoslovenského ústavu srdcových a cievnych chorôb, a.s. nemá súvis s posúdeným zranením, nakoľko hospitalizácia bola v súvislosti s recidivujúcou poruchou uzáveru stentu ľavej spoločnej panvovej tepny, kde k poruche došlo obdobne už v júli 2014, v dôsledku čoho bol poškodený takisto hospitalizovaný a podrobil sa zákroku, čo je zrejme aj z prepúšťacej lekárskej správy.

Ako to vyplýva z vyššie uvedeného súd na hlavnom pojednávaní nevykonal dokazovanie potrebné pre rozhodnutie o vine, nakoľko prijal vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku, osvojil si závery dokazovania vykonaného v prípravnom konaní a skutkovo aj právne rozhodol v súlade s podanou obžalobou, keď obžalovaného uznal za vinného zo spáchania žalovaného skutku, ktorý právne kvalifikoval ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona.

Dôkazy vykonané k otázke trestu a náhrade škody súd vyhodnotil podľa zásady v zmysle ustanovenia § 2 ods. 12 Trestného poriadku. Pri rozhodovaní o treste pre obžalovaného sa súd riadil zásadami pre ukládanie sankcií podľa § 34 ods. 1 až 4 Trestného zákona. keď pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol najmä na spôsob spáchania činu, jeho následky, zavinenie, pohnútku, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Neprihliadol na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona spočívajúcu v tom, že obžalovaný sa priznal k spáchaniu skutku a svoje

trestné konanie úprimne oľutoval, ani na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona spočívajúcu v tom, že obžalovaný už bol za trestný čin v minulosti odsúdený, vzhľadom na pomer a mieru závažnosti označených okolností, ktoré teda nevyvolali úpravu hraníc zákonom ustanovenej trestnej sadzby. O pomeroch obžalovaného svedčí najmä jeho výpoveď z prípravného konania, ale aj odpis registra trestov, pripojené súdne spisy a čiastočne aj správa o povesti z miesta trvalého bydliska. Aj napriek tomu, že u obžalovaného ide o osobu už viackrát súdne trestanú a v danom prípade je súdený za úmyselnú násilnú trestnú činnosť, prihliadnuc na zásadu vyjadrenú v § 34 ods. 3 Trestného zákona, že trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby, súd zvolil alternatívny trest v podobe peňažného trestu a to namiesto trestu odňatia slobody, nakoľko zoberal do úvahy skutočnosť, že obžalovaný je živiteľom rodiny, ktorú tvorí s družkou a jej maloletou dcérou pochádzajúcou z predchádzajúceho vzťahu, družka je na materskej dovolenke, vo vysokom štádiu tehotenstva, kde očakáva sa narodenie ich spoločného dieťaťa a za takejto situácie by výkon trestu odňatia slobody postihol skôr blízke osoby obžalovaného ako jeho samotného. Uložený peňažný trest súd vymeral sumou 1.000,00 €, ktorú považuje za primeranú vzhľadom na zárobkové pomery obžalovaného, jeho vek, priaznivý zdravotný stav a možnosti aj brigádnicke si privyrobiť, ako to sám odprezentoval na hlavnom pojednávaní.

V prípade, ak súd uloží peňažný trest, obligatórne ustanoví pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody, výmeru ktorého v danom prípade súd ustanovil na 6 mesiacov.

Poškodený E. G. a H. V. v rámci výpovedí v prípravnom konaní uplatnili nárok na náhradu škody, výšku ktorej však do skončenia prípravného konania nevyčíslili. Poškodený H. V. tak urobil na hlavnom pojednávaní, keď navrhol, aby mu súd priznal voči obžalovanému nárok na náhradu škody vo výške 1.800,00 € titulom bolestného. Nakoľko poškodení neuplatnili nárok na náhradu škody riadne, znamená, jej vyčíslením, do skončenia prípravného konania, nemohol súd rozhodnúť inak ako postupom podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku a menovaných poškodených s ich nárokmi odkázať na občianske súdne konanie.

#### **Poučenie:**

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku na Okresný súd Košice II. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2). Osoby, ktoré sa vzdali práva podať odvolanie, toto právo nemajú.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokolvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2), pokiaľ obžalovaný výslovne nevyhlási, že nesúhlasí s podaním odvolania v svoj prospech týmito osobami
- zákonný zástupca obž. opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku ho môžu napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.